

بررسی تأثیر دوره پیش دبستانی بر پیشرفت تحصیلی پسر دوره ابتدایی منطقه خانمیرزا در درس ریاضی

محمد احمدی بنی^۱، محمد احمدی چلچله^۲، موسی حیدری چلچله^۳

^۱مدرس دانشگاه فرهنگیان شهرکرد؛ فوق لیسانس مدیریت آموزشی.
^۲دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهرکرد.
^۳دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهرکرد.

چکیده

این پژوهش تحت عنوان تأثیر دوره پیش دبستانی بر پیشرفت تحصیلی کودکان دوره ابتدایی در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ منطقه خانمیرزا صورت گرفته است.

این تحقیق از نوع توصیفی^۱ است و از روش پس رویدادی انجام گرفته است، جامعه آماری شامل تمامی کودکان پایه اول ابتدایی منطقه خانمیرزا است، نمونه آماری شامل ۶۰ نفر از کودکان پایه اول ابتدایی منطقه خانمیرزا در استان چهار محال و بختیاری بوده است، که انتخاب آنها بصورت کاملاً تصادفی می باشد. تجزیه و تحلیل اطلاعات از طریق آزمون T مستقل و با استفاده از نرم افزار SPSS انجام گرفته است، براین اساس پژوهش حاضر در صدد است تا ارتباط بین تأثیر پیش دبستانی بر پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی بین کسانی که دوره پیش دبستانی را طی نموده اند و آنهایی که از گذارن این دوره بی بهره بوده اند را روشن سازد. نتایج حاکی از آن بود که آموزش پیش دبستانی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزانی که این دوره را طی کرده اند در مقایسه با دانش آموزانی که این دوره را طی نکرده اند از پیشرفت تحصیلی بالاتری برخوردارند.

واژگان کلیدی: آموزش، آموزش پیش دبستانی، پیشرفت تحصیلی.

مقدمه

یادگیری در موقعیت تحصیلی تغییراتی است که در رفتار دانش آموز بر اثر فعالیت های آموزشی حاصل می شود به عقیده پیروان گشتالت، یادگیری عبارت است از تغییراتی در بین و ادراک فرد، به عقیده هیگارد، یادگیری تغییرات نسبتاً ثابت در رفتار بالقوه فرد است که بر اثر تجربه حاصل می آید (سفیغ آبادی، ۱۳۷۱).

هر کودک آهنگ رشد مخصوص به خود را دارد و ایجاد زمینه مناسب برای تمرین و اصلاح تاحدی به تندی این آهنگ می افزاید.

اما مقدار و مدت این تمرین را نمی دانیم و آنچه می دانیم این است که آهنگ و مرحله رشد کودک، بر چگونگی رفتار و میزان یادگیری او تأثیر به سزایی می گذارد.

بنابر این هر چند کودکان هم سن، همگی آماده یادگیری هستند لیکن همه آنها ممکن است آماده یادگیری یک موضوع واحد نباشند به شیوه واحد یاد بگیرند (لاندروث، ۱۳۷۰).

انسان در تمام زمینه ها در حال یادگیری است و سعی می کند بهتر زندگی کردن را یادگیرد و به مطالب جدید دست بیاید، به روابط پدیده هائی پی ببرد که برای او تازگی دارد. برای اینکه انسان بتواند در زندگی خود موفقیت کسب کند و به زندگی خود ادامه دهد باید یادگیری او نیز مداوم باشد. معلم و مربی باید ماهیت و چگونگی وقوع یادگیری را به خوبی بدانند تا بتوانند از طریق به کارگیری روشهای و شیوه های خاص بر میزان یادگیری کودکان و دانش آموزان بیفزایند (سفیغ آبادی ۱۳۷۱).

در میان عوامل محیطی، مادر نقش اول را ایفا می کند. زیرا هم قبل از تولد و هم بعد از تولد تا مدتها ی زیادی اولین کسی است که با کودک تماس مداوم دارد و در مراحل مختلف رشد با او همراه است. صحبت های مادر در رشد کودک ضرورت فراوان دارد.

پس سلامتی مادر و صمیمیت و رفتار مطلوب او باعث رشد مناسب کودک خواهد شد. از عوامل محیطی دیگر می توان اعضای خانواده، همبازیهای محیط مدرسه و بخصوص مربی را می توان نام برد. عوامل محیطی از طریق صحبت کردن و بازی کردن با او و شنیدن حرفها و صحبت های پیشرفت زیادی را در یادگیری او بوجود می آورند.

تمام کودکان در آغاز یادگیری زمینه یکسانی ندارند در پرورشگاهی که در آن سر تا سر روز کودکان را در تخت خوابهای محصور نگه میدارند هیچ نوع اسباب بازی به آنها نمی دادند برخی از کودکان در سن چهارده سالگی هم قادر به راه رفتن نبودند (لاندروث، ۱۳۷۰).

یافته های تحقیقاتی حاکی از آن است که ارائه برنامه های پیش دبستانی نه تنها موجب تغییرات در توانایی های ذهنی کودکان می گردد. بلکه اثرات دراز مدتی نیز بر سازگاری آنان یا محیط کلاس و